

24^a De Bølger rulle saa tungt af Sted.

(Liden Kirsten.)

Andantino.

Niels W. Gade.

p

1. De Bøl - - ger rul - le saa tungt af Sted; li - den
Kir - sten stan - der ved Ha - vets Bred; hun stir - rer saa dybt i
Bøl - gen blaa for at se, hvad al - - drig for - hen hun saa.
alt i de kø - lige Bøl - - - ger.

2. „Ak, var det dog sandt, hvad min Fader har sagt:
Der lever i Havet en ukendt Magt;
de bygge og bo i den dybe Grund,
de leve saa trygt paa Havets Bund,
alt i de kølige Bølger.
3. Om end den Havmand saa meget ved,
saa kender han ogsaa til Kærlighed;
da har han sagtens elsket engang
og stiller sin Længsel ved Harpens Klang;
alt i de kølige Bølger.
4. Du Havmand! vær mig god og huld!
jeg bliver, jeg bliver saa længselsfuld;
mit Hjerte føler en ukendt Ild,
den brænder saa stærkt, jeg slukke den vil
alt i de kølige Bølger.“
5. Liden Kirsten synker paa Havets Bund;
mèn Havmanden kysser den Rosenmund,
han aabner hende sin vaade Favn, —
hun nævner sagte sin Frelsers Navn
alt i de kølige Bølger.